

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยซึ่งแบ่ง เสนอ เป็น ๓ ส่วนดังนี้

- ก. การวิเคราะห์เชิงพรรณนาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล
- ข. การวิเคราะห์เชิงพรรณนาลักษณะการแสวงหาข่าวสาร
- ค. การทดสอบสมมติฐาน

ก. การวิเคราะห์เชิงพรรณนาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

๑. ระดับอายุ

ตารางที่ ๑ ร้อยละของคณงานจำแนกตามระดับอายุ

ระดับอายุ	จำนวน	ร้อยละ
๒๑-๓๐ ปี	๑๒๑	๕๓.๘
๓๑-๔๐ ปี	๘๖	๓๘.๒
๔๑-๕๐ ปี	๑๘	๘.๐
รวม	๒๒๕	๑๐๐.๐

คณงานส่วนมกภูมิอายุในวัยฉกรรจ์ ในตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นว่าคณงานที่ทำการศึกษากว่าครึ่งหนึ่งมีอายุระหว่าง ๒๑-๓๐ ปี (ร้อยละ ๕๓.๘) รองลงไปคือผู้ที่มีอายุระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี (ร้อยละ ๓๘.๒) ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี มีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ ๘.๐) ในกลุ่มตัวอย่างคณงานที่ศึกษาครั้งนี้ ปรากฏว่าไม่มีคณงานซึ่งอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีและเกินกว่า ๕๐ ปี

๒. ระดับการศึกษา

ตารางที่ ๒ ร้อยละของคณงานจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียน	๕	๒.๒
ป.๑-ป.๔	๑๑๗	๕๒.๐
ป.๕-ป.๗	๒๐	๘.๙
ม.ศ.๑-ม.ศ.๓	๑๘	๘.๐
ม.ศ.๔-ม.ศ.๕	๗	๓.๑
ปวช., ปวส.	๔๔	๑๙.๖
ปกศ. สูง	๓	๑.๓
ปริญญาตรี	๑๑	๑๑.๙
รวม	๒๒๕	๑๐๐.๐

ตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่าคณงานส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ ๑-๔ คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๐ รองลงมาเป็นระดับการศึกษาสายอาชีพ (ปวช. และ ปวส.) มีเป็นจำนวนถึงร้อยละ ๑๙.๖ ผู้ที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ ๕-๗ มีร้อยละ ๘.๙ ระดับ ม.ศ.๑-ม.ศ.๓ มีร้อยละ ๘.๐ ระดับ ม.ศ.๔-๕ มีร้อยละ ๓.๑ สำหรับผู้ที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีสายต่าง ๆ ก็มีจำนวนถึงร้อยละ ๑๑.๙ และผู้ที่จบ ปกศ. สูง จำนวนร้อยละ ๑.๓ (๓ คน) ส่วนผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาเลยมีอยู่จำนวนร้อยละ ๒.๒ (๕ คน)

๓. สถานภาพการสมรส

ตารางที่ ๓ ร้อยละของคณงานจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
สมรสแล้ว	๑๓๕	๖๐.๐
โสด	๘๔	๓๙.๖
แยกกันอยู่	๑	๐.๔
รวม	๒๒๐	๑๐๐.๐

คณงานส่วนใหญ่สมรสแล้วคิดเป็นร้อยละ ๖๐.๐ (ตามตารางที่ ๓) ซึ่งเป็นจำนวนเกินกว่าครึ่งหนึ่งของคณงานที่ได้ทำการศึกษา มีคณงานเพียงคนเดียวที่สมรสแล้วแต่แยกกันอยู่ นอกนั้นเป็นคณงานที่ยังโสดมีอยู่ร้อยละ ๓๙.๖

๔. จำนวนบุตร

ตารางที่ ๔ ร้อยละของคณงานจำแนกตามจำนวนบุตร

จำนวนบุตร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีบุตร	๑๓	๕.๕
บุตร ๑-๒ คน	๘๖	๖๓.๒๔
บุตร ๓-๔ คน	๓๕	๒๕.๗๔
บุตร ๕ คนขึ้นไป	๒	๑.๔๗
รวม	๑๓๖	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔ แสดงร้อยละของคณงานที่สมรสแล้ว (รวมทั้งที่สมรสแล้วแต่แยกกันอยู่) จำแนกตามจำนวนบุตร ปรากฏว่าคณงานส่วนใหญ่มีบุตรจำนวน ๑-๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๒๔ รองลงมาเป็นผู้ที่มีบุตรจำนวน ๓-๔ คน ร้อยละ ๒๕.๗๔ ผู้ที่ไม่มีบุตรร้อยละ ๕.๕ และผู้ที่มีบุตรเกินกว่า ๕ คนขึ้นไปร้อยละ ๑.๔๗ หรือจำนวนเพียง ๒ คนเท่านั้น คณงานส่วนใหญ่ถือได้ว่าอยู่ในเกณฑ์มีบุตรจำนวนน้อย

๕. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ตารางที่ ๕ ร้อยละของคณงานจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	๒	๐.๘
๑-๒ คน	๑๓	๕.๘
๓-๔ คน	๘๕	๓๗.๘
๕-๗ คน	๙๔	๔๑.๘
๘ คนขึ้นไป	๓๑	๑๓.๗
รวม	๒๒๕	๑๐๐.๐

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของคณงานส่วนใหญ่มีจำนวน ๕-๗ คน จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่าคณงานส่วนใหญ่ที่มีสมาชิกในครัวเรือนจำนวน ๕-๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๘ รองลงมา เป็นคณงานที่มีสมาชิกในครัวเรือนจำนวน ๓-๔ คน มีร้อยละ ๓๗.๘ คณงานที่มีสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า ๘ คนขึ้นไปมีอยู่ร้อยละ ๑๓.๗ ซึ่งมากกว่าคณงานที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยหรือมีเพียง ๑-๒ คน มีอยู่ร้อยละ ๕.๘ ส่วนผู้ที่ไม่มีสมาชิกอื่นในครัวเรือน คือ เป็นผู้ที่อยู่คนเดียวและไม่ต้องเลี้ยงดูผู้ใดมีจำนวน ๒ คนหรือร้อยละ ๐.๘

๖. อาชีพเดิมของคณงาน

ตารางที่ ๖ ร้อยละของคณงานจำแนกตามอาชีพเดิม

อาชีพเดิม	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	๑๘	๘.๐
เกษตรกรรม	๗๙	๓๕.๑
ค้าขาย	๖	๒.๗
รับราชการ	๒	๐.๘
รับจ้างทั่วไป	๑๒๐	๕๓.๓
รวม	๒๒๕	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๖ จำแนกร้อยละของคณงานตามอาชีพเดิมก่อนเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ ปรากฏผลว่าคณงานส่วนใหญ่มีอาชีพเดิม คือรับจ้างทั่วไปถึงร้อยละ ๔๓.๓ อาชีพรับจ้างทั่วไปนี้เป็นงานเกี่ยวกับวิชาชีพ เช่น ช่างไม้ ช่างปูน หรืองานใช้แรงงานทั้งในภาคอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม รองลงมาเป็นคณงานที่มีอาชีพเดิมทำการเกษตร (ทำนา, ทำไร่, ทำสวน) ซึ่งมีอยู่ร้อยละ ๓๕.๑ ส่วนพวกที่ไม่ม้งานทำอยู่ก่อนที่จะเดินทางไปทำงานในต่างประเทศหรือเป็นผู้ที่ว่างงานมีอยู่ร้อยละ ๘.๐ (๑๘ คน) นอกจากนี้เป็นคณงานซึ่งเดิมเคยทำการค้าขายในธุรกิจที่เป็นของตนเอง เช่น การขายของชำหรือขายอาหาร มีอยู่ร้อยละ ๒.๗ และผู้ที่มีอาชีพเดิมรับราชการมีจำนวนน้อยที่สุด คือมีอยู่เพียง ๒ คนหรือร้อยละ ๐.๘

๗. รายได้ต่อปี

ตารางที่ ๗ ร้อยละของคณงานจำแนกตามระดับรายได้ต่อปี

รายได้ต่อปี	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า ๖,๐๐๐ บาท	๕๘	๒๕.๘
๖,๐๐๑-๑๐,๐๐๐ บาท	๓๐	๑๓.๔
๑๐,๐๐๑-๒๐,๐๐๐ บาท	๔๘	๒๑.๓
๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท	๓๒	๑๔.๒
๓๐,๐๐๑-๔๐,๐๐๐ บาท	๑๘	๘.๐
๔๐,๐๐๑-๕๐,๐๐๐ บาท	๑๒	๕.๓
๕๐,๐๐๑-๖๐,๐๐๐ บาท	๑๑	๔.๘
มากกว่า ๖๐,๐๐๑ บาท	๑๖	๗.๑
รวม	๒๒๕	๑๐๐.๐

คณงานส่วนใหญ่มีรายได้ในระดับต่ำ จากตารางที่ ๗ แสดงให้เห็นว่าคณงานประมาณหนึ่งในสี่ มีรายได้น้อยกว่าปีละ ๖,๐๐๐ บาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๘ รองลงมาคือกลุ่มผู้ที่มีรายได้ปีละ ๑๐,๐๐๑-๒๐,๐๐๐ บาท มีอยู่ร้อยละ ๒๑.๓ ส่วนผู้ที่มีรายได้ปีละ ๖,๐๐๑-๑๐,๐๐๐ บาท มีอยู่ร้อยละ ๑๓.๔ ระดับรายได้ที่น้อยนี้ส่วนใหญ่เป็นระดับรายได้ของผู้ที่มีอาชีพเดิมเกษตรกรรมซึ่งให้ความเห็นว่าม้งรายได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับฤดูกาล อย่างไรก็ตามผู้ที่มีรายได้สูง คือมีรายได้

เกินกว่าปีละ ๖๐,๐๐๑ บาท หรือประมาณเดือนละ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป ก็มีอยู่จำนวนพอสมควร คือ ร้อยละ ๗.๑ (๑๖ คน) นอกนั้นเป็นรายได้ในระดับปานกลาง คือผู้มีรายได้ระหว่าง ๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี มีอยู่ร้อยละ ๑๔.๒ ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง ๓๐,๐๐๑-๔๐,๐๐๐ บาทต่อปี มีอยู่ ร้อยละ ๔.๐ ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง ๔๐,๐๐๑-๕๐,๐๐๐ บาทต่อปีมีอยู่ร้อยละ ๕.๓ และผู้มีรายได้ ระหว่าง ๕๐,๐๐๑-๖๐,๐๐๐ บาทมีอยู่ร้อยละ ๔.๕

๘. ประสบการณ์การเคยไปทำงานในต่างประเทศ

ตารางที่ ๘ ร้อยละของคณงานจำแนกตามประสบการณ์การเคยไปทำงานในต่างประเทศ

ประสบการณ์การเคยไป ทำงานในต่างประเทศ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	๑๒๘	๕๖.๕
เคย	๙๗	๔๓.๑
รวม	๒๒๕	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๘ จำแนกร้อยละของคณงานตามประสบการณ์เกี่ยวกับการเคยไปทำงาน ในต่างประเทศ ซึ่งปรากฏว่าคณงานที่ไม่เคยไปทำงานในต่างประเทศมาก่อนมีจำนวนมากกว่าคณงาน ที่เคยไปทำงานในต่างประเทศมาก่อน คือผู้ที่ไม่เคยไปทำงานมาก่อนมีอยู่ร้อยละ ๕๖.๕ ส่วนผู้ที่ เคยไปทำงานมาก่อนมีอยู่ร้อยละ ๔๓.๑ ซึ่งก็เป็นจำนวนที่แตกต่างกันไม่มากนัก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔. ระยะเวลาของผู้ที่เคยไปอยู่ต่างประเทศ

ตารางที่ ๔ ร้อยละของคณงานจำแนกตามระยะเวลาที่เคยอยู่ต่างประเทศ

ระยะเวลาที่เคยอยู่ต่างประเทศ	จำนวน	ร้อยละ
เคยอยู่ ๑ ปีหรือน้อยกว่า	๒๘	๒๘.๘๗
ระหว่าง ๑-๒ ปี	๔๓	๔๔.๓๓
ระหว่าง ๒-๓ ปี	๑๕	๑๕.๔๖
ระหว่าง ๓-๔ ปี	๕	๕.๑๕
๕ ปีขึ้นไป	๖	๖.๑๕
รวม	๙๗	๑๐๐.๐

คณงานที่ระบุว่าเคยไปทำงานในต่างประเทศมาก่อนมีจำนวนทั้งสิ้น ๙๗ คน ซึ่งจำแนกได้เป็นคณงานที่เคยไประหว่าง ๑-๒ ปี มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ ๔๔.๓๓) (ตารางที่ ๔) รองลงมาคือคณงานที่เคยไปทำงานประมาณ ๑ ปีหรือน้อยกว่านั้นมีอยู่ร้อยละ ๒๘.๘๗ คณงานที่เคยไปทำงานในระหว่าง ๒-๓ ปีมีอยู่ร้อยละ ๑๕.๔๖ และคณงานที่เคยไปทำงานประมาณ ๓-๔ ปีมีอยู่ร้อยละ ๕.๑๕ สำหรับคณงานที่เคยไปทำงานนานที่สุดคือเกิน ๔ ปีขึ้นไปมีอยู่ ๖ คน (ร้อยละ ๖.๑๕) แสดงว่าคณงานส่วนใหญ่ที่เคยไปทำงานในต่างประเทศจะเคยไปทำงานในต่างประเทศในช่วงระยะเวลาประมาณ ๑-๒ ปี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑๐. ประสบการณ์เกี่ยวกับการรู้จักบุคคลที่เคยไปทำงานในต่างประเทศมาก่อน

ตารางที่ ๑๐ ร้อยละของคณงานจำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับการรู้จักบุคคลที่เคยไปทำงานในต่างประเทศมาก่อน

ประสบการณ์เกี่ยวกับการรู้จักบุคคลที่เคยไปทำงานในต่างประเทศมาก่อน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยรู้จัก	๑๐๓	๔๕.๘
เคยรู้จัก	๑๒๒	๕๔.๒
รวม	๒๒๕	๑๐๐.๐

ประสบการณ์เกี่ยวกับการรู้จักบุคคลที่เคยไปทำงานในต่างประเทศมาก่อน จากตารางที่ ๑๐ ปรากฏว่าคณงานมากกว่าครึ่งหนึ่ง เคยรู้จักกับบุคคลที่เคยไปทำงานในต่างประเทศมาก่อน (ร้อยละ ๕๔.๒) สำหรับบุคคลที่รู้จักนี้มักจะเป็น เพื่อนหรือญาติซึ่งมีส่วนทำให้คณงานตัดสินใจไปทำงานในต่างประเทศในครั้งนี้ ส่วนคณงานที่ไม่เคยรู้จักบุคคลที่เคยไปทำงานในต่างประเทศมาก่อนมีอยู่ ร้อยละ ๔๕.๘

๑๑. เหตุจูงใจในการหางานในประเทศตะวันออกกลาง

ตารางที่ ๑๑ ร้อยละของคณงานจำแนกตามเหตุจูงใจในการหางานในประเทศตะวันออกกลาง

เหตุจูงใจ	จำนวน	ร้อยละ
เงินรายได้ดีขึ้น	๑๖๖	๗๓.๘
อยากไปเมืองนอก	๘	๓.๖
ไม่มีงานทำในจังหวัด	๓๓	๑๔.๗
เห็นเพื่อนไปอยากไปบ้าง	๕	๒.๒
เพื่อความสนุก	๑๐	๔.๔
ไม่ตอบ	๓	๑.๓
รวม	๒๒๕	๑๐๐.๐

เหตุจูงใจในการหางานในต่างประเทศ (ประเทศตะวันออกกลาง) เป็นการจำแนก เหตุผลสำคัญที่เป็นเหตุจูงใจที่ช่วยในการตัดสินใจที่จะไปทำงานในต่างประเทศ จากตารางที่ ๑๑ ปรากฏว่าคนงานส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเหตุจูงใจในการหางานในต่างประเทศคืออัตราเงินรายได้ที่ เพิ่มขึ้น คนงานที่ตอบเหตุผลนี้มีอยู่ถึงร้อยละ ๗๓.๘ รองลงมาคือเนื่องจากไม่มีงานทำในจังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗ ทั้งนี้เป็นทั้งผู้ที่กำลังว่างงานหรือผู้ที่มีการว่างงานแต่ลาออกเพื่อหางานทำในต่างประเทศ มีผู้ตอบว่าไปเพื่อความสนุก ซึ่งเป็นพวกที่ชอบเผชิญโชคคิดเป็นร้อยละ ๔.๔ และผู้ที่ตอบว่าไปทำงานในต่างประเทศเนื่องจากต้องการไปเห็นเมืองนอกมีอยู่ร้อยละ ๓.๖ มีคนงานจำนวน ๕ คนตอบว่าไปตามเพื่อน เนื่องจากเห็นเพื่อนหางานทำในต่างประเทศจึงเกิดความสนใจบ้าง นอกจากนี้มีผู้ที่ไม่ตอบคำถามนี้จำนวน ๓ คน

๑๒. ระยะเวลาในการหางานจนได้งาน

ตารางที่ ๑๒ ร้อยละของคนงานจำแนกตามระยะเวลาในการหางานจนได้งาน

ระยะเวลาในการหางานจนได้งาน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า ๑ เดือน	๓๗	๑๖.๔
๒-๖ เดือน	๑๓๑	๕๘.๓
๗-๑๒ เดือน	๒๔	๑๐.๗
มากกว่า ๑ ปี	๒๘	๑๒.๔
๑-๒ ปี	๒	๐.๙
ไม่ตอบ	๓	๑.๓
รวม	๒๒๔	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๑๒ จำแนกร้อยละของคนงานตามระยะเวลาในการหางานตั้งแต่การ รับรู้ข่าวเรื่องงาน เป็นครั้งแรกจนกระทั่งมาสมัครงานและได้งานทำในที่สุดปรากฏว่าคนงานส่วนใหญ่ ใช้เวลาหางานเป็นเวลา ๒-๖ เดือน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๓ รองลงมาคือผู้ที่หางานเป็นเวลาน้อย กว่า ๑ เดือน มีอยู่ร้อยละ ๑๖.๔ และผู้ที่หางานนาน ๗-๑๒ เดือนมีอยู่ร้อยละ ๑๐.๗ ผู้ที่ใช้เวลา ในการหางานนานมากกว่า ๑ ปีมีอยู่ร้อยละ ๑๒.๔ และผู้ที่หางานนานมากกว่า ๑ ปีจนถึง ๒ ปีมี จำนวนเพียง ๒ คน ซึ่งให้เหตุผลว่าเคยถูกหลอกลวงให้เสียทรัพย์สินเสียเวลาในการหางานจาก

แหล่งข่าวเรื่องงานเลยทำให้เสียเวลาในการหางาน นอกจากนี้มีผู้ที่ไม่ตอบคำถามนี้จำนวน ๓ คน

ข. การวิเคราะห์เชิงพรรณาประเภทของแหล่งข่าวสาร ความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชนและ
ลักษณะการแสวงหาข่าวสาร

๑. แหล่งข่าวสารแหล่งแรกที่คนงานได้รับเกี่ยวกับงาน

ตารางที่ ๑๓ แหล่งข่าวสารแหล่งแรกที่คนงานได้รับข่าวสารเกี่ยวกับงาน

แหล่งข่าวสารแหล่งแรก	จำนวน	ร้อยละ
สาย, นายหน้าของบริษัทจัดหางาน เอกชน	๖๓	๒๘.๐
เพื่อน	๔๒	๑๘.๗
หนังสือพิมพ์	๓๗	๑๖.๔
ญาติ	๒๔	๑๐.๗
บริษัทจัดหางาน เอกชนในกรุงเทพมหานคร	๒๒	๙.๕
กรมแรงงาน	๒๐	๘.๕
บริษัทจัดหางาน เอกชนในจังหวัด	๔	๑.๗
สำนักงานแรงงานจังหวัด	๓	๑.๓
วิทยุ	๒	๐.๘
นิตยสารทั่วไป	๑	๐.๔
นิตยสาร เกี่ยวกับแรงงาน	๑	๐.๔
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.	๑	๐.๔
ผู้นำหมู่บ้าน (กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน)	๐	๐.๐
รวม	๒๒๔	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๑๓ แหล่งข่าวสารแหล่งแรกที่คนงานส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับงาน คือ สายหรือนายหน้าของบริษัทจัดหางาน เอกชน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๐ สายหรือนายหน้านี้ถือว่าเป็นสื่อบุคคล เนื่องจากลักษณะการติดต่อและการให้ข่าวสาร เป็นลักษณะบุคคลต่อบุคคล รองลงมา ก็เป็นสื่อบุคคลประเภทเพื่อนซึ่งมีอยู่ร้อยละ ๑๘.๗ ส่วนสื่อบุคคลที่เป็นญาติมีอยู่ร้อยละ ๑๐.๗ นอกจากนี้มี

คนงานจำนวน ๑ คนที่รับข่าว เรื่องงานครั้งแรกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

สำหรับแหล่งข่าวสารแรกที่เกี่ยวกับงานที่เป็นสื่อมวลชนนั้น ปรากฏว่าคนงานได้รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๖.๔ จากวิทยุคิดเป็นร้อยละ ๐.๕ มีคนงานเพียง ๑ คนที่รับข่าวสารครั้งแรกจากนิตยสารทั่วไปและอีก ๑ คนจากแหล่งข่าวสารที่เป็นนิตยสารเกี่ยวกับแรงงาน

คนงานที่รับข่าวสารจากแหล่งข่าวสารแรกที่เป็นบริษัทจัดหางานเอกชนในกรุงเทพมหานครมีอยู่ร้อยละ ๔.๔ ซึ่งมากกว่าคนงานที่รับข่าวสารจากแหล่งข่าวสารแรกที่เป็นกรมแรงงาน ซึ่งมีอยู่ ๔.๔ ส่วนผู้ที่รับข่าวสารเรื่องงานจากแหล่งข่าวสารแรกที่เป็นบริษัทจัดหางานเอกชนในจังหวัดมีอยู่ร้อยละ ๔.๐ และจากสำนักงานแรงงานจังหวัดมีอยู่ร้อยละ ๑.๓

๒. ความบ่อยครั้งในการติดต่อกับแหล่งข่าวสารเรื่องงาน

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ ร้อยละของคณงานจำแนกตามความบ่อยครั้งในการติดต่อกับแหล่งข่าวสาร เรื่องงาน

แหล่งข่าวสาร	ความบ่อยครั้ง				รวม
	ติดตามบ่อยมาก	ติดตามค่อนข้างบ่อย	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย	
หน่วยราชการ					
๑. กรมแรงงาน	๑๔ (๖.๒)	๒๗ (๑๒.๐)	๔๙ (๒๑.๘)	๑๓๔ (๖๐.๐)	๒๒๔ (๑๐๐.๐)
๒. สำนักงานแรงงานจังหวัด	๑ (๐.๔)	๑๓ (๕.๘)	๒๕ (๑๑.๑)	๑๘๖ (๘๒.๗)	๒๒๕ (๑๐๐.๐)
หน่วยงานเอกชน					
๓. บริษัทจัดหางานเอกชนในจังหวัด	๒ (๐.๙)	๒๐ (๘.๙)	๑๙ (๘.๕)	๑๘๔ (๘๑.๘)	๒๒๕ (๑๐๐.๐)
๔. บริษัทจัดหางานเอกชนในกรุงเทพมหานคร	๑๓ (๕.๖)	๕๑ (๒๒.๗)	๕๑ (๒๒.๗)	๑๑๐ (๔๙.๐)	๒๒๕ (๑๐๐.๐)
สื่อบุคคล					
๕. สาย, นายหน้าของบริษัทจัดหางานเอกชน	๓๘ (๑๖.๙)	๒๔ (๑๐.๗)	๒๐ (๘.๙)	๑๒๕ (๕๕.๕)	๒๒๕ (๑๐๐.๐)
๖. ผู้นำหมู่บ้าน (กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน)	๑ (๐.๔)	๓ (๑.๓)	๙ (๔.๐)	๒๑๒ (๙๔.๓)	๒๒๕ (๑๐๐.๐)
๗. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๐ (๐.๐)	๑ (๐.๔)	๐ (๐.๐)	๒๒๔ (๙๙.๖)	๒๒๕ (๑๐๐.๐)
๘. เพื่อน	๒๑ (๙.๓)	๓๐ (๑๓.๓)	๖๐ (๒๖.๗)	๑๑๔ (๕๐.๗)	๒๒๕ (๑๐๐.๐)
๙.ญาติ	๑๑ (๔.๙)	๒๗ (๑๒.๐)	๔๐ (๑๗.๘)	๑๔๗ (๖๕.๓)	๒๒๕ (๑๐๐.๐)
สื่อมวลชน					
๑๐. นิตยสารทั่วไป	๙ (๔.๐)	๑๗ (๗.๖)	๒๕ (๑๑.๑)	๑๗๔ (๗๗.๓)	๒๒๕ (๑๐๐.๐)
๑๑. นิตยสารแรงงาน	๑๒ (๕.๓)	๒๗ (๑๒.๐)	๔๐ (๒๐.๐)	๑๔๖ (๖๔.๙)	๒๒๕ (๑๐๐.๐)
๑๒. วิทยุ	๑๐ (๔.๔)	๒๓ (๑๐.๒)	๔๕ (๒๐.๐)	๑๔๗ (๖๕.๔)	๒๒๕ (๑๐๐.๐)
๑๓. โทรศัพท์	๑๕ (๖.๗)	๑๖ (๗.๑)	๓๙ (๑๗.๓)	๑๕๕ (๖๘.๙)	๒๒๕ (๑๐๐.๐)
๑๔. หนังสือพิมพ์	๓๓ (๑๔.๖)	๔๑ (๑๘.๒)	๕๗ (๒๕.๓)	๙๔ (๔๒.๓)	๒๒๕ (๑๐๐.๐)

จากตารางที่ ๑๔ จำแนกร้อยละของคณงานตามความบ่อยครั้งของการติดต่อกับแหล่งข่าวสารต่าง ๆ เรื่องงาน โดยจำแนกการติดตามแหล่งข่าวสารแต่ละชนิดตามปริมาณการติดตามบ่อยมาก การติดตามค่อนข้างบ่อย นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยเลย

ผลการวิจัยพบว่า คณงานติดต่อกับแหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อบุคคลประเภทสาย หรือนายหน้าบริษัทจัดหางานบ่อยครั้งที่สุด คณงานร้อยละ ๑๖.๗ ระบุว่าติดตามข่าวสารจากแหล่งดังกล่าวนี้บ่อยมาก รองลงมาคือ สื่อบุคคลประเภทเพื่อนร้อยละ ๕.๓ สำหรับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์นั้นก็มีคณงานถึงร้อยละ ๑๔.๒ ระบุว่า ติดตามบ่อยมาก ส่วนสื่อมวลชนประเภทอื่น ๆ รวมทั้งหน่วยราชการกรมแรงงานและบริษัทจัดหางานเอกชนใน กทม. ก็มีคณงานติดตามข่าวสารบ่อยมากในระหว่างร้อยละ ๔-๗

เป็นที่น่าสังเกตว่าสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์เป็นแหล่งข่าวสารที่คณงานจำนวนมากที่สุดระบุว่าได้มีการติดตามข่าวสาร ทั้งนี้โดยระบุมากกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ กล่าวคือคณงานจำนวนร้อยละ ๔๗.๗ ติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ทั้งบ่อยมากหรือค่อนข้างบ่อย หรือนาน ๆ ครั้ง มีเพียงร้อยละ ๔๒.๓ หรือน้อยกว่าครั้งหนึ่ง ที่ระบุว่าไม่เคยติดตามข่าวสารเรื่องงานจากหนังสือพิมพ์เลย สำหรับสื่อประเภทอื่น ๆ ทั้งสื่อบุคคล สื่อมวลชน หรือหน่วยงานราชการและเอกชน (ยกเว้น สายหรือนายหน้าและบริษัทเอกชน และเพื่อน) นั้น คณงานน้อยกว่าร้อยละ ๕๐ หรือน้อยกว่าครั้งหนึ่งระบุว่าได้เคยติดตามข่าวสารจากสื่อ นั้น และมากกว่าครั้งหนึ่งแจ้งว่าไม่เคยได้ติดตามข่าวสารด้วยเลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓. ลักษณะขั้นตอนการติดต่อแสวงหาข่าวสารตั้งแต่รับรู้ข่าว เรื่องงานครั้งแรกจนได้งาน
 ตารางที่ ๑๕ ร้อยละของคณงานจำแนกตามลักษณะขั้นตอนการติดต่อแสวงหาข่าวสารตั้งแต่รับรู้ข่าว
 ครั้งแรกจนได้งาน

ลักษณะขั้นตอนการติดต่อ	จำนวน	ร้อยละ
- ติดต่อแหล่งงานโดยตรง ขั้นตอนเดียว	๑๐๕	๔๖.๗
- สองขั้นตอน (หนังสือพิมพ์หรือสื่อบุคคล ถึงแหล่งงาน)	๑๐๕	๔๖.๗
- สามขั้นตอน (หนังสือพิมพ์หรือสื่อบุคคล ผ่านคนกลางถึงแหล่งงาน)	๑๕	๖.๖
รวม	๒๒๕	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๑๕ จำแนกร้อยละของคณงานตามลักษณะขั้นตอนการติดต่อแสวงหาข่าวสาร
 ตั้งแต่การรับรู้ข่าวสารครั้งแรกจนได้งาน ปรากฏว่าคณงานที่มีการติดต่อกับแหล่งงานครั้งแรกแล้วได้
 งานเลยซึ่งมีลักษณะการติดต่อกับแหล่งงานโดยตรงขั้นตอนเดียวมีอยู่ร้อยละ ๔๖.๗ ซึ่งเท่ากับคณงาน
 ที่มีการติดต่อกับแหล่งข่าวสารเรื่องงาน ๒ ขั้นตอนก่อนการได้งาน ซึ่งมีอยู่ร้อยละ ๔๖.๗ เช่นกัน
 การติดต่อสองขั้นตอนนี้เป็นการติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์เพื่อทราบแหล่งงานหรือได้พบปะพูด
 คุยกับสายหรือนายหน้าของบริษัทจัดหางาน เอกชนหรือเพื่อน ฯลฯ แล้วจึงไปติดต่อแหล่งงาน ส่วน
 ผู้ที่ติดต่อสามขั้นตอนมีอยู่ร้อยละ ๖.๖ คือคณงานที่ติดตามข่าวจากหนังสือพิมพ์ หรือทราบจากเพื่อน
 หรือญาติ ฯลฯ และพาไปติดต่อคนกลางซึ่งอาจเป็นสาย หรือนายหน้าแล้วจึงไปติดต่อสมัครงานกับ
 แหล่งงานต่อไป

๔. การติดต่อหน่วยงานราชการ

- ตารางที่ ๑๖ ร้อยละของคณงานที่เคยติดต่อหน่วยงานราชการก่อนได้งานทำ

การติดต่อหน่วยงานราชการ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	๗๔	๓๔.๗
ไม่เคย	๑๕๑	๖๕.๓
รวม	๒๒๕	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๑๖ แสดงให้เห็นว่าคนงานส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๕.๓ ไม่เคยติดต่อกับหน่วยงานราชการ เช่น กรมแรงงานหรือสำนักงานแรงงานจังหวัดก่อนการไต่งานทำ นอกนั้นเคยติดต่อกับหน่วยงานราชการมาบ้าง

๔. เรื่องที่ติดต่อกับหน่วยงานราชการ

ตารางที่ ๑๗ ร้อยละของคนงานที่เคยติดต่อกับหน่วยงานราชการจำแนกตามเรื่องที่ติดต่อกับหน่วยงานราชการ

เรื่องที่ติดต่อ	จำนวน	ร้อยละ
- ตรวจสอบรายชื่อบริษัท จัดหางานเอกชน	๒๑	๒๗.๐
- สอบถามเรื่องงานที่จะสมัคร กับบริษัท เอกชน	๓๑	๓๙.๗
- สมัครงาน	๒๑	๒๗.๐
- ขอยื่นแบบขอรับแรงงาน	๔	๕.๑
- ร้องเรียนเรื่องไม่เป็นธรรม	๑	๑.๒
รวม	๗๘	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๑๗ จำแนกร้อยละของคนงานตามประเภทของเรื่องที่ยื่นมาติดต่อกับหน่วยงานราชการ ปรากฏว่าคนงานส่วนใหญ่ที่เคยติดต่อกับหน่วยงานราชการร้อยละ ๓๙.๗ ติดต่อกับเรื่องการสอบถามเกี่ยวกับงานที่จะสมัครกับบริษัท เอกชน ส่วนคนงานที่มาติดต่อกับหน่วยงานราชการเพื่อขอสมัครงานมีอยู่ร้อยละ ๒๗.๐ ซึ่งเท่ากับจำนวนคนงานที่ติดต่อกับหน่วยงานราชการเพื่อตรวจสอบรายชื่อบริษัทจัดหางานเอกชน นอกจากนั้นเป็นคนงานที่มาติดต่อขอรับการอบรมจำนวน ๔ คน และเคยร้องเรียนเรื่องไม่เป็นธรรมจำนวน ๑ คน

๖. ระดับความรู้ของคณงาน

ตารางที่ ๑๘ ร้อยละของคณงานจำแนกตามระดับความรู้ที่เกี่ยวกับการทำงานในต่างประเทศ

ระดับความรู้เกี่ยวกับการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
- มีความรู้ในระดับต่ำ (๐-๕ คะแนน)	๑๔	๘.๕
- มีความรู้ในระดับปานกลาง (๖-๑๐ คะแนน)	๑๔๗	๖๕.๓
- มีความรู้ในระดับสูง (๑๑-๑๕ คะแนน)	๕๔	๒๖.๒
รวม	๒๒๕	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๑๘ แสดงให้เห็นว่าคณงานส่วนใหญ่มีคะแนนความรู้เกี่ยวกับงานในต่างประเทศอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๓ คือมีคะแนนที่ระดับ ๖-๑๐ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๕ รองลงมาคือผู้ที่มีคะแนนในระดับสูง (๑๑-๑๕ คะแนน) ซึ่งมีอยู่ร้อยละ ๒๖.๓ ส่วนคณงานที่มีคะแนนรู้น้อยมีเพียงร้อยละ ๘.๕

ก. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ ๑ แหล่งข่าวสารแหล่งแรกที่เกี่ยวข้องกับงานของคณงานส่วนใหญ่เป็นสื่อบุคคล

ตารางที่ ๑๙ เปรียบเทียบสัดส่วนของแหล่งข่าวสารแหล่งแรกที่คณงานระบุระหว่างสื่อบุคคลและสื่ออื่น

แหล่งข่าวสารแหล่งแรกเกี่ยวกับงาน	จำนวน	สัดส่วน	Z	P
สื่อบุคคล (บุคคลที่ให้ข่าวสารเรื่องงาน)	๑๒๔	๐.๕๗		
สื่ออื่น (แหล่งข่าวสารที่เป็นหน่วยงานราชการ หน่วยงานเอกชน และสื่อมวลชน)	๙๖	๐.๔๓	๒.๑๔	< .๐๕

จากตารางที่ ๑๔ เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของแหล่งข่าวสารแห่งแรกเกี่ยวกับงานที่
 คนงานระบุ ปรากฏว่าคนงานส่วนใหญ่ตอบว่าแหล่งข่าวสารเกี่ยวกับงานแห่งแรกของเขา เป็นสื่อ
 บุคคล (บุคคลที่ให้ข่าวสารเรื่องงาน เช่น เพื่อน ญาติ สาย หรือนายหน้าของบริษัทจัดหางาน
 มากกว่าที่จะตอบว่าเป็นสื่ออื่น ๆ (เช่น กรมแรงงานและบริษัทจัดหางานเอกชนที่ได้รับอนุญาต
 จัดหางานตามกฎหมาย และแหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อมวลชน) โดยที่มีปริมาณสัดส่วนแตกต่างกัน
 ๕๗:๔๓ หรือประมาณ ๓:๒ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ หรือมีความเชื่อมั่น
 มากกว่าร้อยละ ๔๕

ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ ๑

สมมติฐานที่ ๒ การแสวงหาข่าวสารตั้งแต่การรับรู้ครั้งแรกจนถึงขั้นได้งานนั้น มี
 ลักษณะผ่านแหล่งข่าวสารต่าง ๆ หลายขั้นตอนมากกว่าที่จะผ่านแหล่ง
 ข่าวสารโดยตรงเพียงแหล่งเดียว

ตารางที่ ๒๐ เปรียบเทียบสัดส่วนของคนงานที่ระบุว่าแสวงหาข่าวสารหลายขั้นตอนกับแสวงหา
 ข่าวสารขั้นตอนเดียว

ลักษณะของการแสวงหาข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ	Z	P
ขั้นตอนเดียว	๑๐๕	๐.๔๗	๑.๒๔	> .๐๕
หลายขั้นตอน	๑๒๐	๐.๕๓		

จากตารางที่ ๒๐ เปรียบเทียบสัดส่วนของคนงานที่ตอบว่าแสวงหาข่าวสารหลายขั้นตอน
 กับแสวงหาข่าวสารขั้นตอนเดียว ปรากฏว่าคนงานที่แสวงหาข่าวสารหลายขั้นตอนมีจำนวนมากกว่า
 คนงานที่แสวงหาข่าวสารโดยตรงขั้นตอนเดียว โดยมีปริมาณสัดส่วนแตกต่างกัน ๕๓:๔๗ แต่มากกว่า
 กันเพียงเล็กน้อย และการทดสอบพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
 หรือมีความเชื่อมั่นต่ำกว่าร้อยละ ๔๕ นั่นคือจำนวนคนงานที่แสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับงานในลักษณะ
 ติดต่อแหล่งข่าวสารโดยตรงกับติดต่อผ่านแหล่งข่าวสารหลายขั้นตอนไม่มีปริมาณความแตกต่างกัน
 อย่างแท้จริง

ผลการวิจัยเชิงปฏิเสธสมมติฐานที่ ๒

สมมติฐานที่ ๓ คนงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันแสวงหาข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ ต่างกัน

ในสมมติฐานข้อนี้จะได้แสดงผลการวิจัยโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย

- ก. สถานภาพทางสังคม ได้แก่ อายุและระดับการศึกษา
- ข. สภาพทางเศรษฐกิจ ได้แก่ อาชีพเดิมและระดับรายได้ต่อปี
- ค. เหตุุ้จูงใจในการทำงาน

ตารางที่ ๒๑ การทดสอบความสัมพันธ์ของการแสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารต่าง ๆ กับระดับอายุของคนงาน

แหล่งข่าวสาร	ระดับอายุ			รวม
	๒๑-๓๐ ปี	๓๑-๔๐ ปี	๔๑-๕๐ ปี	
- หน่วยงานราชการ	๑๔	๘	๑	๒๓
- บริษัทจัดหางานเอกชน	๑๒	๑๔	๕	๓๑
- สื่อบุคคล	๓๑	๔๘	๑๑	๑๓๐
- สื่อมวลชน	๒๔	๑๖	๑	๔๑
รวม	๑๒๑	๘๖	๑๘	๒๒๕

$$\chi^2 = 6.82 \quad (P > .05)$$

จากตารางที่ ๒๑ ปรากฏว่าคนงานทั้งสามกลุ่มอายุ คืออายุระหว่าง ๒๑-๓๐ ปี ๓๑-๔๐ ปี และ ๔๑-๕๐ ปี ส่วนใหญ่แสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อบุคคลเหมือนกัน ผลการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า ระดับอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ระดับอายุที่แตกต่างกันไม่ทำให้คนงานแสวงหาข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ ต่างกัน

ผลการวิจัยเชิงปฏิเสธสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ ๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับแหล่งข่าวสารของคนงาน

ตารางที่ ๒๒ การทดสอบความสัมพันธ์ของการแสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารต่าง ๆ กับ
ระดับการศึกษา

แหล่งข่าวสาร	ระดับการศึกษา				รวม
	ป.๔หรือ ต่ำกว่า	ป.๕-ป.๗	ม.ศ.๑-๕, ปวช., ปวส.	อนุปริญญาและ ปริญญาตรี	
- หน่วยงานราชการ	๓	๓	๑๕	๒	๒๓
- บริษัทจัดหางานเอกชน	๒๓	๕	๑	๒	๓๑
- สื่อบุคคล	๔๒	๒๕	๑๒	๒	๑๓๐
- สื่อมวลชน	๕	๕	๒๕	๘	๔๓
รวม	๑๒๒	๓๘	๕๑	๑๔	๒๒๕

$$\chi^2 = 105.752 \text{ (P} < .05)$$

จากตารางที่ ๒๒ ปรากฏว่าคนงานที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ หรือต่ำกว่า ส่วนใหญ่แสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อบุคคล เช่นเดียวกับคนงานที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ ๕-๗ ซึ่งส่วนใหญ่แสวงหาข่าวสารจากสื่อบุคคลเหมือนกัน ส่วนผู้ที่จบการศึกษาในระดับ ม.ศ.๑-๕ และ ปวช., ปวส. ส่วนใหญ่แสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อมวลชน เช่นเดียวกับผู้ที่จบการศึกษาในระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี ผลการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า การแสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ นั่นคือคนงานที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการแสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารต่าง ๆ ต่างกัน

ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ ๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับแหล่งข่าวสารของคนงาน

ตารางที่ ๒๓ การทดสอบความสัมพันธ์ของการแสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารต่าง ๆ กับอาชีพ เดิม

แหล่งข่าวสาร	อาชีพ เดิม			รวม
	ไม่มีอาชีพ	ประกอบอาชีพส่วนตัว (ค้าขาย, เกษตรกรรม)	รับจ้าง (รับจ้างทั่วไป, รับราชการ)	
- หน่วยงานราชการ	๖	๔	๑๓	๒๓
- บริษัทจัดหางานเอกชน	๒	๑๔	๑๔	๓๑
- สื่อบุคคล	๖	๖๔	๕๔	๑๒๔
- สื่อมวลชน	๔	๓	๓๕	๔๒
รวม	๑๘	๘๕	๑๒๒	๒๒๕

$$\chi^2 = 37.35223 \quad (P < .05)$$

จากตารางที่ ๒๓ ปรากฏว่าคนงานที่ไม่มีอาชีพมีการแสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวต่าง ๆ ในระดับใกล้เคียงกัน ส่วนผู้ที่ประกอบอาชีพส่วนตัว (ได้แก่ การค้าขายและการประกอบอาชีพเกษตรกรรม) ส่วนใหญ่แสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อบุคคลมากที่สุด และผู้ที่มีอาชีพรับจ้าง (รับจ้างทั่วไปและรับราชการ) ส่วนใหญ่แสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อบุคคลเช่นกัน รองลงไปคือสื่อมวลชน ผลของการทดสอบความสัมพันธ์ ปรากฏว่าการแสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับอาชีพเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ คนงานที่มีอาชีพเดิมต่างกันแสวงหาข่าวสารต่าง ๆ ต่างกัน

ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ ๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเดิมกับแหล่งข่าวสารของคนงาน

ตารางที่ ๒๔ การทดสอบความสัมพันธ์ของการแสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารต่าง ๆ กับระดับรายได้ต่อปี

แหล่งข่าวสาร	รายได้รวมต่อปี			รวม
	น้อย (ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐บาท)	ปานกลาง (๑๐,๐๐๑- ๓๐,๐๐๐บาท)	มาก (มากกว่า ๓๐,๐๐๐บาท)	
- หน่วยราชการ	๗	๔	๗	๒๓
- บริษัทจัดหางานเอกชน	๑๐	๑๘	๔	๓๒
- สื่อบุคคล	๕๖	๔๖	๒๗	๑๒๙
- สื่อมวลชน	๑๕	๗	๑๙	๔๑
รวม	๘๘	๘๐	๕๗	๒๒๕

$$\chi^2 = 19.8903 (P < .05)$$

จากตารางที่ ๒๔ พบว่าคนงานที่มีรายได้มาก (มากกว่า ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี) แสวงหาข่าวสารจากสื่อมวลชนมากกว่ากลุ่มคนงานที่มีรายได้น้อยหรือปานกลาง และกลุ่มคนงานที่มีรายได้น้อย (ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาทต่อปี) ก็แสวงหาข่าวสารจากสื่อบุคคลมากกว่ากลุ่มคนงานที่มีรายได้สูงหรือปานกลาง ผลของการทดสอบความสัมพันธ์ปรากฏว่าการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับงานจากแหล่งข่าวสารต่าง ๆ ของคนงานมีความสัมพันธ์กับระดับรายได้ต่อปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ คนงานที่มีระดับรายได้ต่อปีต่างกัน แสวงหาข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ ต่างกัน

ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ ๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ต่อปีกับแหล่งข่าวสารของคนงาน

ตารางที่ ๒๕ การทดสอบความสัมพันธ์ของการแสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารต่าง ๆ กับเหตุ
 จูงใจในการหางาน

แหล่งข่าวสาร	เหตุจูงใจในการหางาน					รวม
	ต้องการ เงินเพิ่ม	อยากไป เมืองนอก	ไม่มี งานทำ	ไปตาม เพื่อน	เพื่อความ สนุก	
- หน่วยงานราชการ	๗	๘	๓	๔	๑	๒๓
- บริษัทจัดหางานเอกชน	๑	๒๓	๓	๓	๐	๓๐
- สื่อบุคคล	๑๗	๘๔	๑๓	๑๑	๐	๑๓๕
- สื่อมวลชน	๑๒	๑๑	๕	๑๐	๑	๓๙
รวม	๓๗	๑๓๖	๒๔	๒๘	๒	๒๒๗

$$\chi^2 = 37.21215 \quad (P < .05)$$

* ในการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ ๓ ในส่วนของเหตุจูงใจในการหางาน
 มีผู้ไม่ตอบคำถามในหัวข้อนี้จำนวน ๓ คน จึงต้องคำนวณโดยใช้ $n = 222$

จากตารางที่ ๒๕ พบว่าคนงานส่วนมากที่มีเหตุจูงใจในการหางานคือ ต้องการไป
 ต่างประเทศ ซึ่งคนงานกลุ่มนี้ส่วนใหญ่แสวงหาข่าวสารจากสื่อบุคคล คนงานที่ระบุว่าต้องการหา
 รายได้เพิ่มเติมส่วนใหญ่อีกก็แสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อบุคคลและสื่อมวลชน คนงาน
 ที่ตอบว่าไม่มีงานทำส่วนใหญ่อีกก็ตอบว่าแสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อบุคคล เช่นเดียวกับ
 คนงานที่ตอบว่าไปตามเพื่อน ผลการทดสอบความสัมพันธ์แสดงว่าการแสวงหาข่าวสารจากแหล่ง
 ข่าวสารต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับลักษณะของเหตุจูงใจในการหางานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 .๐๕ คนงานที่มีเหตุจูงใจในการหางานต่างกัน แสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารต่าง ๆ ต่างกัน

ผลการวิจัยจึง เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยในข้อที่ ๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับความ
 สัมพันธ์ระหว่างเหตุจูงใจกับแหล่งข่าวสารของคนงาน

สมมติฐานที่ ๔ คนงานที่เคยหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่เป็นทางการมีความรู้เกี่ยวกับการทำงานต่างประเทศถูกต้องมากกว่าคนงานที่ไม่เคยหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่เป็นทางการ

ตารางที่ ๒๖ แสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการทำงานต่างประเทศของกลุ่มคนงานที่รับข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่เป็นทางการและคนงานที่รับข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่ไม่เป็นทางการ

กลุ่มคนงาน	จำนวน [*]	คะแนนเฉลี่ยของระดับความรู้	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	P
- กลุ่มที่เคยหาข่าวสารจากแหล่งที่เป็นทางการ	๖๓	๘.๘๘๘	๑.๑๖๔		
- กลุ่มที่ไม่เคยหาข่าวสารจากแหล่งที่เป็นทางการ	๓๔	๗.๕๒๙	๓.๒๘	๔.๐๓	< .๐๕

* วิเคราะห์จากจำนวนคนงานที่ยังไม่เคยเดินทางไปทำงานต่างประเทศจำนวน ๔๗ คนเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อควบคุมตัวแปรด้านประสบการณ์ในการไปทำงานต่างประเทศซึ่งอาจจะมีอิทธิพลต่อระดับความรู้ในเรื่องงาน

จากตารางที่ ๒๖ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ที่เกี่ยวกับการทำงานต่างประเทศของกลุ่มคนงานที่รับข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่เป็นทางการและคนงานที่ไม่เคยรับข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่เป็นทางการ ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ที่เกี่ยวกับการทำงานต่างประเทศของคนงานที่เคยรับข่าวสารจากแหล่งที่เป็นทางการสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคนงานที่ไม่เคยรับข่าวสารจากแหล่งที่เป็นทางการ เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนแล้ว พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าคนงานที่เคยหาข่าวสารจากแหล่งที่เป็นทางการมีความรู้เกี่ยวกับการทำงานต่างประเทศถูกต้องมากกว่าคนงานที่ไม่เคยหาข่าวสารจากแหล่งที่เป็นทางการ

ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ ๔